

Spareplan - tale til regionsrådsmøde d. 24/6 2015

Spareplanen har fyldt rigtig meget for os politikere og for administrationen her i foråret. Det var et meget omfattende materiale, vi fik sendt ud tidligere på året, og da vi havde fået tygget os igennem det, kom et endnu mere omfattende materiale i form af høringsvarene.

Det er faktisk imponerende, hvor mange mennesker, der har interesseret sig for vores spareplan. Det gælder både kommunalbestyrelser, faglige organisationer, patientforeninger og ganske almindelige borgere, som har skrevet høringsvar, læserbreve og mails til os politikere. Og der har været afholdt borgermøder om spareplanen. Det vidner om, at borgerne har en stor opmærksomhed på at bruge deres demokratiske rettigheder i sådan en proces og, at demokratiet virker. Det er lidt tankevækkende, at vi i den samme periode har haft en diskussion om, hvorvidt de folkevalgte regionsrådsmedlemmer skulle erstattes af professionelle bestyrelser. Er der et område, der i den grad kan mobilisere vælgerne, så er det sundhedsområdet, og borgerne er meget bevidste om, hvor de skal rette henvendelse, hvis der er noget, de er utilfredse med. Det er til os regionsrådspolitikere.

Hvor skulle alle disse mennesker have henvendt sig, hvis spareplanen var blevet besluttet af en professionel bestyrelse ved lukkede møder uden offentlighedens deltagelse. Kunne man forestille sig, at bestyrelsesmedlemmerne havde deltaget i borgermøder, og at der havde været den samme dialog og lydhørhed mellem borgerne og den professionelle bestyrelse, som der har været i vores proces. Mit svar er klart nej.

Jeg mener, at vi kan sige, at vi med den spareplan, som vi politisk vedtager i dag, har lyttet til befolkningen, og jeg vil godt argumentere for, at vi har gjort det på en anden og bedre måde end en professionel bestyrelse ville have gjort det. Og hvorfor egentlig bruge tid på det. Jo, det skyldes, at det kan være den sidste sparerunde, som dette regionsråd vedtager, hvis Dansk Folkeparti, Konservative og Liberal Alliance får opfyldt deres brændende ønske om at nedlægge regionerne.

Den afgørende forskel på et folkevalgt regionsråd og en professionel bestyrelse er, at vi er politikere. Det betyder, at vi tager nogle andre hensyn ind i betragtning, når vi træffer vores beslutninger. Vi har et andet styringsperspektiv end professionelle bestyrelsesmedlemmer, hvilket skyldes, at vi er folkevalgte. Vi deler to styringsperspektiver med de professionelle: Det gælder det faglige styringsperspektiv - vi gør ikke noget, uden at det giver mening fagligt, og vi deler det økonomiske styringsperspektiv - vi gør ikke noget, der ikke er økonomisk forsvarligt. Men så har vi et tredje styringsperspektiv, som er det politiske, og det er kun politikere, der har det. Min pointe er, at gode beslutninger på sundhedsområdet kræver, at vi bringer alle tre styringsperspektiver i spil.

Det er netop det, vi har gjort i denne spareplan. Lad mig give nogle eksempler. Vi kan starte med neurorehabiliteringen, hvor administrationens forslag var at samle regionsfunktionssengene i Hammel og dermed nedlægge dem i Lemvig, Holstebro og Skive. Argumentationen herfor var faglig og økonomisk. Og der er vel ingen tvivl om, at det rent fagligt og økonomisk kunne have været en fordel at samle dem et sted. Når vi så alligevel vælger at bevare regionsfunktionssenge på

alle matrikler, så er det ud fra det politiske styringsperspektiv, men vi har ikke gjort det uden samtidig at sikre os en besparelse, og uden at fagligheden er i orden. Et andet eksempel er beslutningen om at bevare lægebilerne og akutklinikkerne. Der er ingen tvivl om, at man ud fra et rent fagligt og økonomisk perspektiv kunne argumentere for, at man kunne bruge ressourcerne bedre på disse områder, men ud fra et politisk styringsperspektiv var det ikke en farbar vej at gennemføre forslaget. Det ville skabe en unødigt stor utryghed i de områder, der ville blive berørt. Det lyttede vi som politikere til. Havde en professionel bestyrelse lyttet til borgerne i denne sag? Jeg tvivler. Derfor var det også ejendommeligt i processen at kunne læse et læserbrev fra et medlem af Liberal Alliance, som ønsker at nedlægge regionerne. Overskriften var noget i stil med: Nedlæg regionerne og bevar lægebilerne i Silkeborg.

Jeg kunne komme med flere eksempler, men der er ingen grund til at gennemgå hele sparekataloget. Pointen er, at vi har vægtet styringsperspektiver imod hinanden, og vi har reelt lyttet til den bekymring for den regionale balance og manglende tryghed, som flere af forslagene i det oprindelige sparekatalog indebar. Dermed mener jeg, at vi gjort det, vi skal som politikere.

Når det er sagt, så er det jo ikke sjovt, det vi gør med den her spareplan. Der er ingen tvivl om, at der stilles store krav om effektiviseringer af vores sundhedsvæsen på en lang række områder. Og nogle medarbejdere vil opleve, at de skal løbe hurtigere. Og det i en tid, hvor vi i forvejen flere steder har problemer med det psykiske arbejdsmiljø, det kræver et endnu større fokus fra os som politikere men også ledelserne på vores hospitaler på at fastholde og skabe et godt arbejdsmiljø, der hvor de allerede er eller i risiko for at blive presset af nye krav. Det er ikke nødvendigvis et problem at have travlt, men det er et problem både fagligt og menneskeligt, hvis man ikke føler, man kan nå de opgaver, man skal.

Jeg er ked af, at vi med denne spareplan skal nedlægge næsten 800 stillinger og heriblandt formentlig bliver nødt til at afskedige nogle medarbejdere, som i dag gør en stor indsats. Det har vores medarbejdere ikke fortjent, men vi er i tvungent træk her, for der er et sparemål, som skal nås, og da langt størstedelen af vores udgifter er lønudgifter, er det uundgåeligt, at mange stillinger skal nedlægges.

Til slut vil jeg godt rose administrationen for et rigtig godt arbejde med spareplanen. Selvom det er surt at skulle spare så meget og nedlægge mange stillinger, så er der jo faktisk mange gode forslag i dette sparekatalog. Også nogen, hvor mange af os vil sige, at det byder vi jo have gjort, uanset om vi skulle spare eller ej. Og jeg vil ligesom formanden lægge vægt på, at administrationen har udarbejdet spareplanen med fokus på, at understøtte vores sundhedsplan, herunder med et stort fokus på løsninger, der både holder rent fagligt, er på patientens præmisser og giver den nødvendige besparelse. Administrationen har også ydet en rigtig stor indsats med at besvare alle vores mange spørgsmål til spareplanen ordentligt og sagligt. Stor ros for det. I har skabt gode forudsætninger for, at vi nu kan godkende en samlet spareplan.

Og så vil jeg også gerne takke de øvrige politiske partier for et rigtig godt samarbejde. Der har da været et par udmeldinger forud for forhandlingerne, som jeg gerne ville have været foruden, fordi

de ikke fremmede den politiske proces. Men sådan er spillet, og det vigtige for os har været at samle alle partierne i den sidste ende om et forlig. Og det er lykkedes - sådan næsten da - Enhedslisten er desværre ikke med, og det er jeg ked af. Jeg er dog glad for, at 39 af regionsrådets 41 medlemmer er med i forliget. Beslutninger af denne karakter med så vidtrækkende betydning for fremtidens sundhedsvæsen i Region Midtjylland bør træffes af et bredt flertal, fordi det giver størst tryghed for at beslutningerne holder.

Tak for ordet.